

7. OTVORENO VELEBITAŠKO NATJECANJE U SPELEOLOŠKOJ ORIJENTACIJI

foto: Hrvoje Cvitanović

48

Dana 29. studenog 2003. godine održano je 7. otvoreno Velebitaško natjecanje u speleološkoj orijentaciji u Ogulinu. Organizator je bio Speleološki odsjek PDS «Velebit» iz Zagreba.

Posebnost ovog natjecanja je bila u tome što je, za razliku od prijašnjih natjecanja, dio natjecateljske rute i kontrolnih točaka bio izvan podzemnih objekata, štoviše u gradu. Dio kontrolnih točaka bio je razmješten i u dužini kanjona pred ulazom u Đulu. Za razliku od prijašnjih godina, ove se godine osim orijentacijskih, trebalo pomučiti i fizički i tehnički da bi se došlo do točke, jer su neke bile postavljene na razne prečnice i prepreke koje je trebalo savladati

tehnikama karakterističnim za speleologiju.

Poanta postavljanja kontrolnih točaka po gradu bila je prilično avanturna. Ove aktivnosti građanima Ogulina te pokušaj osvještavanja istih. Naime građani Ogulina podzemne objekte stare više desetaka tisuća godina koriste kao deponij otpada tj. smetlište, tako su i neke točke bile postavljene usred velikih hrpa smeća. Prilikom postavljanja kontrolnih točaka, petak prije natjecanja zainteresiranost građana bila je velika, ali na dan natjecanja padala je jaka kiša i građani su radije ostali kod kuće nego pratili natjecanje.

Odziv natjecateljskih ekipa je bio vrlo dobar, prijavljeno je 15 ekipa (što dvočlanih, što tročlanih), tako

da je na kraju ukupan zbroj natjecatelja bio između 40 i 45. Sveukupni broj sudionika bio je 60-ak. Osim ekipa iz Hrvatske natjecale su se i dvije ekipe iz Slovenije te jedna ekipa iz Bosne i Hercegovine. U pratnji članova karlovačkog kluba stigao je i kolega iz susjedne Italije koji je sa svojim prijateljima posjetio Đulu-Medvedicu. Znači, možemo reći da je natjecanje bilo međunarodnog karaktera. Od sveukupno 13 kontrolnih točaka četiri su bile postavljene u samoj Medvedici, jedna u Đuli, a ostale su bile razbacane po gradu u dužini kanjona.

S obzirom na velik broj kontrolnih, neobičnost staze i promet u gradu, očekivanje za dolazak prve ekipe na cilj bilo je cca 8 sati. Međutim ekipe su se brzo uklopile tako da je prva

ekipa bila na cilju već nakon 3 sata i 2 minute, a zadnja nakon 5 sati i 48 minuta. Time su premašili očekivanja organizatora, ali tim bolje jer je sad bilo više vremena za tulum.

Prva ekipa na cilju nakon 3 sata i 2 minute bila je iz SO PDS «Velebit» iz Zagreba (konačno da smo i mi jednom prvi na našim natjecanjima), nakon njih sa samo 1 minutu zakašnjenja za 3 sata i 3 minute bila je ekipa iz SO PD «Mosor» iz Splita. I na trećem ali ne i posljednjem mjestu nakon 3 sata i 20 minuta bila je ekipa iz SO PD «Dubovac» iz Karlovca.

Smještaj natjecatelja bio je u dvorištu Zavičajnog muzeja grada Ogulina gdje smo podigli mali logor, čak su nam dopustili lo•iti vatru, i osigurali dva metra drva za lo•enje. Muzej nam je pru•io sanitarni čvor i sklonište po noći kada smo se morali skloniti od kiše da bismo se nastavili dru•iti. U subotu navečer dobili smo i topli obrok za sve natjecatelje koje je sponzorirao ugostiteljski objekt Kutak iz Ogulina. Sve ovo bilo je u organizaciji Turističke zajednice grada Ogulina pod vodstvom gđe. Ankice Puškarić i ovim putem bismo joj se još jednom zahvalili na pomoći pri promicanju naše aktivnosti.

Eto još jedno natjecanje je prošlo, noviteti su prihvaćeni jako dobro, čak štoviše puno ljudi je pitalo bismo li nešto slično organizirali i druge godine. Moram reći da ću o

Kontrolna točka br. 12 u Đulinom ponoru

foto:Hrvoje Cvitanović

tome jako dobro razmisliti, jer me ovo natjecanje koštalo •ivaca, samo zato jer je bilo organizirano na puno drugačiji način nego sva dosadašnja, a pošto su špiljari jedna posebna sorta nisam bio siguran hoće li prihvatiti moju ideju

natjecanja. Naravno zamisao je ostvarena unutar mozgova špiljara velebitaša, a mene je zapala (ne)ugodna du•nost da ju prezentiram ostalima. Pošto ovo pišem znači da me nisu linčovali te da su ideju ipak prihvatili.

Filip Filipović
SO PDS «Velebit»